

Ale tež přeswědčeni Serbjo dyrbimy być. My słušamy do serbskeje swójbje, přiwuznistwa a ludu, duž mamy tež winowatošć, so wo tych stárac, kiž su nam bližsey, domjacych po wěrje, hewak zaprěwamy swoju wěru. Kak cheył serbski měšnik wopušćić hrěšnika a cuzemu měšnikej přewostajić, kiž jeho řeče a duž tež žalosće njerozumi? Kak serbski lékař, řečnik, wučer wopušćić tych, kiž sebi pomoc w serbskej řeči pola njeho pytaju! Nihdy na nihdy njesmě mjez nami być lewitow, kiž zymni nimo du a wboheho ranjeneho při drózy ležo wostaja! Kajke zamolwjenje na so bjeru, kotrymž khore čělo a khora duša jich serbskeho bratra, serbskeje sotry na starosći njeje! Serb Serbej bratr!

My džensa spominamy na tych, kotřiž su 75 lět swěru skutkowali w Serbowcy Bohu k česći a Serbam k wužitku. Za 25 lět při stolětnym jubileju budža spominać tež na nas, kotřiž so džensa zhromadnje radujemy na tutym jubilejskim dnu. Njech je to potom runje tak rjany a wozbožacy dzeń, zo budža so Bohu džakować a z česću na svojich předkhadnikow spominać.

Bóh žohnuj nas wšěch w tymle radostnym hodownym času, Bóh žohnuj wšěch Serbowčanow při prócowanju w sotrowskej Praze a w serbskim kraju, we wosadach, při džělach a starosćach za mlodych a starych, za khorych, khudych njesprawnje potlóčenych! Bóh žohnuj cyłe Serbstwo! — „Bóh žohnuj naše Serby!!“

Jurij Libš.